אריה ברקוביץ - רוח צפונית

"כמובן שהכל התחיל

מן השבר

מנסיון התעלמות

וחיה שסוחבת רגל" (מתוך "המכסה הירוק", ערן צור)

בסדרת העבודות החדשות, המוצגות בגלריה בכברי, ממשיך **אריה ברקוביץ,** לבחון את היחסים שנוצרים בין האורבאני לטבעי, בין המתועש לאורגני, ובין גבוהה לנמוך. העבודות נוצרו על מצע משתנה- בד, עץ ושעוונית, והן עשויות בטכניקה מעורבת. ברקוביץ מצייר ישירות על הבד, בספונטניות מתוך זכרון, ללא רישומי הכנה, ונע מהפשטה לפיגורטיביות. הצבעים מחד, מאופקים ומעודנים (חום, בז', תכלת) ומאידך כהים ודרמטיים (שחור, כחול כהה) והדגש הוא על ערכים צורניים טהורים של צורה וצבע.

גם בתערוכה זו, עושה ברקוביץ, שימוש נרחב ברדי מייד. הן בעבודות הפיסול המורכבות מחלקי ריהוט מהוקצע, שאריות נגרים חסרות שימוש וזניחות, והן בציורים על גבי באנרים מודפסים, שעוונים פלסטיק, ששימשו לפרסום ותעמולה ונחתכו בצורות גיאומטריות חופשיות, שיש בהן אזכור לפסלים*. מרבית הציורים עשויים צבע סופרלק תעשייתי המתארים אלמנטים אורבאניים, בנייה לא גמורה, חלקי בטון עם קוצי מתכת פרועים לצד צמרות עצים פרועות ברוח.

בכמה מהעבודות מופיע דימוי כלב או תן, המצויר באופן כללי כצללית. ממוקם בנופים שונים החל במדבר הגדול וכלה בעיר הצפופה. הוא מייצג את המצב הקיומי הרגעי ומעלה שאלות של קשר ושייכות למקום, וללהקה שאינה מיוצגת, אומץ והישרדות בתוך הכאוס האנושי והאדריכלי. התן עומד לבדו, כשראשו מופנה כלפי מעלה, פיו פתוח כמנסה ליילל, לדבר ולהגיד דבר מה. מנסה ליצור קשר, לצעוק, לדבר אך אין מי ששומע אותו- סביבתו ריקה מחיה ואדם.

הירח והענן כמו הכלב או התן שמופיעים בכמה מהציורים הם עדים "או יותר נכון סמלים יודעי סוד מיסטי של העומד להתרחש" אומר ברקוביץ. הירח הוא הגורם האגדי לטרנס פוזיציה מאדם לזאב, מנעים לאלים. התן/כלב, חש ראשון בסכנה, הוא בעל חושים מחודדים.**

בציורים על גבי שעוונים, באנרים של פרסום, ברקוביץ בוחר לעבוד על הצד המודפס, רווי צבע וצורה. החיתוך גס, והשימוש בצבע תעשייתי אטום וחזק,

הדימויים הברורים של חלקי בניין, תן, ועוד, יוצרים הדגשה של פני שטח ללא אפשריות של כניסה לחלל, לציור. "חסימה" זו, מהדהדת לדברי ברקוביץ, מצבים חברתיים ופוליטיים המתרחשים לאחרונה בארץ.

כל עבודה (ציור או פיסול) מכילה מערכות של ניגודים במקביל – פנים וחוץ, כאן ושם, נוכחות והעדר, גילוי וכיסוי – המחדירים תחושות של מתח וחידה. העבודות מעלות באופן ציורן וצבעוניותן תחושה של פירוק ובחינה מחדש, הן ברמה הציורית והן ברמה הרעיונית- תוכנית. לצד ההרס, המבוטא בשרבוט אלים, כתמי צבע גסים, מופיע יסוד של שיקום, בנייה והתחדשות.

*השעוונית כמצע זול וממוחזר, תואמת את תיזת "דלות החומר" באמנות הישראלית (ראה: נורית דוד, שרי שחר-סריג ועוד).

** מוטיב האדם ההופך לתן מופיע רבות בספרות וקולנוע ראה: האחים טרוואיני, בסרט "כאוס", או בסדרת הספרים והסרטים של "הארי פוטר" ועוד.